

szerepében, mely után az intézethez szerződtek.

Sokoldalú színész. Alakja, arca és ércesen zengő hangja a szerelmes szerepkörre utalják, de erős érzékelésén a humor és a karrikatúra iránt, van néhány kitűnő genre-figurája is. Mindig eltalálja szerepei hangját s jellegzetes maszkokat tud adni azoknak.

Főbb szerepei: Dr. Bánky (Álarcosok), Werle (Vadkacs), Loránt hadnagy (Dolovai nábob leánya), Demetrius (Szentivánéji álom), Kuzmics (A revizor), Sebastiano (A vihar), Dengits (Ellák), Komáromi (A piros ruhás hölgy), Thuretzky (Déryné ifiasszony), Kedves Gergely (Lilla), Zichy gróf (A híd), Bannai Gábor (Rang és mód), Marokkói herceg (Veleencei kalmár), Madarász Antal (Szibéria), Flóris (Három testőr), Péter (Sok hűhó semmiért), Laertes (Hamlet), Berky Ákos (A mama), stb.

Mihályfi József, író. Színműve: »A terv«, eredeti életkép 1 felv. Szeged. 1841.

Mihályfi Julia, színésznő, sz. 1873-ban, Aradon. Színpadra lépett 1890-ben. 1918-ban a Városi Színház tagja.

Mihályfi Károly, színművész, a Nemzeti Színház örökös tagja, a III. osztályú magyar érdemkereszt tulajdonosa, sz. 1856. júl. 27-én, Aradon. Atyja, M. Károly, tanár volt, megh. 1880. jún. 14-én, Nagyenyeden. 1875. virágvasárnapján lépett színpadra, Aradi Gerő orosházi társulatánál, mint kórista, 30 forint gázsival. Ez a társulat azonban nem volt hosszú életű, elkerült tehát Mezőtúrra, azután Szentestre, Szabó Antal társulatához, onnan Szalontára vitték. Járt ezután Szolnokon, Nagykárolyban, Nagybányán, Sátoraljaújhelyen, Nagykanizsan, Temesvárott. 1877-ben Szegedre szerződött, majd 1878. szept. 4-étől Kolozsvárott működött, ahol első fellépte ekkor »Egy szegény ifjú történeté«-ben Odiot Maxime szerepében volt. Itt azonban nem volt kedve a maradáshoz, amiért ismét vidékre ment, de Paulay Ede, a Nemzeti Színház akkori igazgatója vendégszereplésre meghívta, majd 1879. szept. 22-én fellépett az ország első színpadján, a »Gringoire« címszerepében, mire azon-

nal szerződtek. Mint szerződött tag 1880. márc. 31-én mutatkozott be a »Cremónai hegedűs« Filippójában. Ettől fogva 30 éven át szerelmes-szerepeket játszott. 1891. szept. havában az Operaház játékmesterévé nevezték ki. 1909. ápr. 1-én a Nemzeti Színház örökös tagja lett. Indítványára 1893-tól az Abonyban évenként nyaraló Nemzeti Színházi tagokkal a színpad felépítésére előadásokat tartott. Az első jövedelem ez év júl. 17., 18., 19-én 734 forintot tett ki. 25 éves Nemzeti Színházi működését 1905. ápr. 2-án ülte meg, majd április 16-án a színház hivatalosan is ünnepelte, midőn a »Kaméliás hölgy«-ben fellépett, Duval Armand szerepében. 40 éves jubileuma 1920. ápr. 10-én volt »Hamlet«-ben; 1923. április havában a Shakespeare-bizottság kültagjává választották, majd 1925. ápr. 23-án megülte 50 éves színpadi működése jubileumát, »Constantin abbé«-ban. Művészi egyéniségének legfőbb vonása: az érzés melegsége, ez liktetett minden alakításában, ez tartotta meg őt fiatalnak s ez éltette iránta is a közönség szeretét változatlanul. A szó legszorosabb értelmében rokonszenves művész, aki egyben a legszebben beszélő magyar művészek kicsi körébe tartozik. Minden szerepben tökéleteset produkált; soha nem utasított vissza szerepet, soha el nem késett egyetlen próbáról sem, mert számára mindig egy volt fontos: a színpad becsülete.

Főbb szerepei: A vasgyáros (címszerep), Fernando (Folt, amely tisztit), Kisfaludy Sándor (Himfy dalai), Romeo, Hamlet, Giovanni (Bizanc), Duval Armand (Kaméliás hölgy), Gloster (Lear király), Nagytata (Fekete lovas), Klopov (Revizor), Egeus (Szentivánéji álom), Constantin abbé, stb. — Neje: Lázár Margit, énekesnő, sz. 1869-ben, Budapesten, megh. 1922. jan. 10-én, u. o. Szívészakadémiát végzett és 1887. jún. 7-én lépett színpadra, Polgár Sándornál. 1888—89-ben Kolozsvárott, 1890—91-ben Krecsányi Ignácánál működött. 1892. szept. havában a berlini Königlich Schauspielhaus tagja volt. 1893. május havában »udvari színésznő« címet nyert, mint a berlini National Theater tagja. Ez év november havától New-Yorkban az Irving Palace-színházban volt szerződött. Házasságuk 1882.